ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ច្បាប់

ស្ដីពី

របបហិរញ្ញវត្ថុ និង ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខេត្ត-ក្រុង

នស/រកម/០២៩៨/០៣

រដ្ឋសភា
លេខ.....៦៤...........
ថ្ងៃទី.1៤..3..98..ម៉ោង ៩^៤^៦
បញ្ជីទោ..៥/៩៨ ៤

ព្រះរាជក្រម

យើង

ព្រះបាទសម្តេច ព្រះនរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធិពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និករោត្តម

ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

* * * * * * * * *

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ១៩៩៣
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០២ នស.៩៤ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពី ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត.១០៩៤.៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត.០៨៩៧.១៥៧ ចុះថ្ងៃទី៧ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០១ នស ៩៣ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកម.០១៩៦.១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកម.០២៩៧.០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្តីពីសារពើពន្ធ
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១និងឯកឧត្តមនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២ និង រដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកទីស្តីការ និងអគ្គាធិការ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពី របបហិរញ្ញវត្ថុនិងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខេត្ត ក្រុង ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី១០ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៨ ក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី៤ នីតិកាលទី១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រដ្ឋសភា

ច្បាប់

ស្តីពី

របបហិរញ្ញវត្ថុនិងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខេត្ត ក្រុង

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់នូវរបបហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខេត្ត ក្រុងនិងការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិដែលរដ្ឋប្រគល់ឱ្យខេត្ត ក្រុងកាន់កាប់ ។

មាត្រា ២.-

ខេត្ត ក្រុងគឺជានីតិបុគ្គលស្ថិតនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃនីតិសាធារណៈ ។

ខេត្ត ក្រុងបំពេញនូវសមត្ថកិច្ចនានាដែលច្បាប់អនុញ្ញាត មានថវិកានិងមានទ្រព្យសម្បត្តិទាំងឡាយដែលកំណត់ដោយច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣.-

ខេត្ត ក្រុង ត្រូវគ្រប់គ្រងដោយអភិបាលមួយរូបនិងអភិបាលរងមួយចំនួនជាជំនួយការនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលត្រូវកំណត់ដោយច្បាប់ ។

មាត្រា ៤.-

អភិបាលខេត្ត ក្រុងគឺជាតំណាងនៃរដ្ឋបាលកណ្តាលនៅក្នុងមណ្ឌលដែនដីរបស់ខ្លួន ។

នៅក្នុងវិស័យហិរញ្ញវត្ថុ អភិបាលខេត្ត ក្រុងជាអ្នកទទួលអនុវត្តបត្តនូវអំណាចរបស់រដ្ឋនិងស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងនៃរដ្ឋមន្ត្រីសមត្ថកិច្ច ។ ចំពោះរដ្ឋបាលសាធារណៈទូទៅ អភិបាលខេត្ត ក្រុងមានភារកិច្ចក្នុងការសំរបសំរួល តម្រង់ទិសដៅ ជំរុញនិងតាមដានការអនុវត្ត ។

ជំពូកទី ២
សមត្ថកិច្ចនិងការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុនិងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខេត្ត ក្រុង

មាត្រា ៥.-

ខេត្ត ក្រុងទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងកិច្ចការជាគុណប្រយោជន៍ក្នុងមណ្ឌលដែនដីរបស់ខ្លួនដើម្បីធានាអោយសេវាសាធារណៈ ដែលមិនស្ថិតនៅក្រោមការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់របស់រដ្ឋ ឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងខេត្ត ក្រុង ។ សមត្ថកិច្ចរបស់ខេត្ត ក្រុងត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យតាមសំណើរួមរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃនិងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៦.-

ចំពោះវិស័យហិរញ្ញវត្ថុនិងនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយក្នុងជំពូកទី ៤ នៃច្បាប់នេះ អភិបាលខេត្ត ក្រុងជាអ្នករៀបចំថវិការបស់ខេត្ត ក្រុង ។ ក្នុងការអនុវត្តថវិកានេះ អភិបាលខេត្ត ក្រុងជាអ្នកគ្រប់គ្រងក្នុងឋានៈជាអាណាប័កដើមខ្សែនិងជាអ្នកបង្កើតនិងបិទនូវគណនីរដ្ឋបាល ។

អភិបាលខេត្ត ក្រុងធ្វើសំណើទៅក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុអំពីចំណូលសារពើពន្ធ និងពុំមែនសារពើពន្ធនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃប្រព័ន្ធសារពើពន្ធ និងពុំមែនសារពើពន្ធ ដើម្បីជាគុណប្រយោជន៍របស់ខេត្ត ក្រុងនិងតាមដានជំរុញនូវការប្រមូលចំណូលទាំងនោះ ។

មាត្រា ៧.-

អភិបាលខេត្ត ក្រុងគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈនៅក្នុងមណ្ឌលដែនដីរបស់ខ្លួន។ អភិបាលខេត្ត ក្រុងគ្រប់គ្រងនិងថែរក្សានូវទ្រព្យសម្បត្តិទាំងឡាយដែលរដ្ឋប្រគល់អោយខេត្ត ក្រុងកាន់កាប់ នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃច្បាប់និងបទបញ្ញាជាធរមាន ។

មាត្រា ៨.-

របបហិរញ្ញវត្ថុនិងការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខេត្ត ក្រុងត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអាណាព្យាបាលនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។ លក្ខខណ្ឌគ្រប់គ្រងនៃអាណាព្យាបាលនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុបន្ទាប់ពីមានយោបល់ឯកភាពពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ជំពូកទី ៣

ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខេត្ត ក្រុង

មាត្រា ៩.-

រដ្ឋប្រគល់អោយខេត្ត ក្រុងនីមួយៗនូវសិទ្ធិកាន់កាប់និងសិទ្ធិប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈអចលនវត្ថុមួយចំនួនដែលស្ថិតនៅក្នុងមណ្ឌលដែនដីនៃខេត្ត ក្រុងទៅតាមការកំណត់របស់រដ្ឋ ។

ការប្រគល់នេះ ត្រូវបានសំរេចដោយប្រកាសរួមរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនិងក្រសួងមហាផ្ទៃដោយមានហត្ថលេខាទទួលអនុវត្តរបស់អភិបាលខេត្ត ក្រុង ។

ការប្រគល់ត្រូវបានប្រតិបត្តិក្នុងលក្ខណៈ ដែលអាចដកហូតយកវិញបាន ។

អភិបាលខេត្ត ក្រុងដែលជាអាជ្ញាធរកាន់កាប់ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋត្រូវទទួលបន្ទុកថែរក្សានិងជួសជុលនូវទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋទាំងនោះ ។ អភិបាលខេត្ត ក្រុងត្រូវធានានូវការគ្រប់គ្រងនិងអាច

ទទួលបាននូវផលទុនដែលបានមកពីទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះ បន្ទាប់ពីមានការយល់ព្រមរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនិងតាមយោបល់ឯកភាពពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។ អភិបាលខេត្ត ក្រុងមិនអាចផ្ទេរការប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះដោយគ្មានការយល់ព្រមជាមុនពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ បន្ទាប់ពីមានយោបល់ឯកភាពពីក្រសួងមហាផ្ទៃឡើយ ។

មាត្រា ១០.-

រដ្ឋអាចប្រគល់ដើម្បីជាគុណប្រយោជន៍របស់ខេត្ត ក្រុង នូវអាគារនិងសមិទ្ធផលដែលមានគោលបំណងដើមសម្រាប់ការប្រើប្រាស់សាធារណៈ ឬសម្រាប់បំពេញនូវតម្រូវការនៃសេវាសាធារណៈ ។

មាត្រា ១១.-

ទ្រព្យសម្បត្តិអចលនវត្ថុនិងចលនវត្ថុសំរាប់សេវាសាធារណៈ ដែលខេត្ត ក្រុងរកបានដោយខ្លួនឯងគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខេត្ត ក្រុងផ្ទាល់ ។

ជំពូកទី ៤

ថវិការបស់ខេត្ត ក្រុង

ផ្នែកទី ១

បន្ទុកនិងធនធានរបស់ខេត្ត ក្រុង

មាត្រា ១២.-

ថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃច្បាប់ស្តីអំពីប្រពន្ធ័ហិរញ្ញវត្ថុដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០១ នស.៩៣ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៣ ។

មាត្រា ១៣.-

ថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងត្រូវតែមានតុល្យភាពរវាងចំណូលនិងចំណាយ ។ គំរោងចំណូលនិងចំណាយត្រូវតែរៀបចំនិងអនុម័តដោយមានតុល្យភាពពិតប្រាកដ ក្នុងនោះត្រូវគិតទាំងកិច្ចសន្យានៃការគ្រប់គ្រងពីមុនផង ។

មាត្រា ១៤.-

ចំណាយចាំបាច់របស់ខេត្ត ក្រុង មានដូចតទៅ :

១-ជួសជុលថែទាំទីស្នាក់ការរបស់ខេត្ត ក្រុងឬការជួលផ្ទះឬបន្ទប់បើសិនជាមាន

២-សោហ៊ុយចំណាយថែរក្សាសារលិខិតនិងឯកសារទាំងឡាយដែលជាបន្ទុករបស់ខេត្ត ក្រុង ។

៣-ចំណាយប្រាក់បៀវត្សនិងប្រាក់បំណាច់របស់បុគ្គលិកដែលស្ថិតនៅក្នុងបន្ទុករបស់ខេត្ត ក្រុងផ្ទាល់និងក្រោកឧបត្ថម្ភភូមិ ឃុំ សង្កាត់ ។

៤-សោហ៊ុយចំណាយដំណើរការរបស់សេវារដ្ឋបាលដែលស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខេត្ត ក្រុង ព្រមទាំងសេវាសាធារណៈមានជាអាទិ៍ដូចជា ការបំភ្លឺសាធារណៈ ការប្រឆាំងនឹងអគ្គីភ័យ ការប្រមូលសំរាមនិងអន្តរាគមន៍ក្នុងវិស័យជំនួយសង្គមកិច្ច អនាម័យ សុខាភិបាល ។

៥-ចំណាយសំរាប់ការរៀបចំ ការថែទាំនិងការជួសជុលធំនូវសំណង់អាគារសាធារណៈ បរិក្ខារ សម្ភារភាពគ្រប់ប្រភេទដែលរដ្ឋប្រគល់ឱ្យខេត្ត ក្រុងកាន់កាប់មានជាអាទិ៍ដូចជា អាគាររដ្ឋបាល អាគារសិក្សា មន្ទីរពេទ្យ ទីផ្សារសាធារណៈ បរិក្ខារកីឡា វប្បធម៌ ។

៦-សោហ៊ុយចំណាយថែទាំផ្លូវថ្នល់ សួនច្បារសាធារណៈនិងចំណាយសំរាប់ការរៀបជាថ្នល់។

៧-សោហ៊ុយចំណាយថែទាំប្រឡាយលូទឹក អណ្តូងទឹក ក្បាលម៉ាស៊ីនទឹក ប្រឡាយបញ្ចេញទឹកមិនស្អាតឬទឹកភ្លៀង ។

៨-ចំណាយទាំងឡាយណាដែលស្ថិតនៅក្នុងបន្ទុករបស់ខេត្ត ក្រុងដែលច្បាប់ឬបទបញ្ញាបានកំណត់ ។

មាត្រា ១៥.-

ក្រៅពីចំណាយទាំងឡាយដែលបានរៀបរាប់ក្នុងមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់នេះ ខេត្ត ក្រុងអាចមានចំណាយបន្ទាប់បន្សំនិងមានកំរិតមានជាអាទិ៍ដូចជា សោហ៊ុយចំណាយទទួលភ្ញៀវ ប្រជុំ ទស្សនកិច្ច ។ ខ្ទង់ចំណាយទាំងនោះអាចគ្រោងបានតែនៅក្នុងករណីដែលមិនប៉ះពាល់ដល់ចំណាយចាំបាច់និងមិនធ្វើអោយបាត់តុល្យភាពថវិកា ។

មាត្រា ១៦.-

គ្រប់គំរោងវិនិយោគដែលមានទឹកប្រាក់ស្មើឬលើសពីចំនួនទឹកប្រាក់ដែលបានកំណត់ដោយប្រកាសអាចបញ្ចូលនៅក្នុងថវិកាខេត្ត ក្រុងបាន លុះត្រាតែមានការយល់ព្រមជាមុនពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ១៧.-

ចំណូលនៃថវិកាសំរាប់ការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ខេត្ត ក្រុងត្រូវបានផ្គត់ផ្គង់ដោយចំណូលសារពើពន្ធនិងពុំមែនសារពើពន្ធ ដែលបានមកពីថវិការដ្ឋឬបង្កើតឡើងដោយឡែកសំរាប់ជាគុណ-ប្រយោជន៍ខេត្ត ក្រុង ។ ខេត្ត ក្រុងគ្មានសិទ្ធិសំរេចលើការខ្ចីទេ ។

១-ត្រូវបានផ្ទេរពីថវិការដ្ឋទៅឱ្យថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងនូវចំណូលសារពើពន្ធនិងពុំមែនសារពើពន្ធដូចតទៅ :

ក-<u>ចំណូលសារពើពន្ធ</u>:

-ជំពូក១០-០៨ : ពន្ធលើដីធ្លីមិនបានប្រើប្រាស់

-ជំពូក១១-០១ : ពន្ធប្រថាប់ត្រា

-ជំពូក១២-០៣ : ពន្ធហ៊ុតង់

-ជំពូក១២-០៥ : ពន្ធសត្តឃាដ

-ជំពូក១២-០៦ : ពន្ធលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននិងយានជំនិះគ្រប់ប្រភេទ

ខ-<u>ចំណូលពុំមែនសារពើពន្ធ</u>:

-ជំពូក២០-០៣-១៣ : ចំណូលពីការផ្គត់ផ្គង់អគ្គីសនីនៅតាមខេត្ត ក្រុង

-ជំពូក២០-០៣-១៤ : ផលទុននៃរដ្ឋាករទឹកនៅតាមខេត្ត ក្រុង

-ជំពូក២០-០៥ : ចំណូលពីការកាន់កាប់ទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ (ផ្សារ ចំណតរថយន្ត កំពង់ផ កន្លែងលក់ដេញថ្លៃ)

-ជំពូក២១-០៥ : ចំណូលពុំមែនសារពើពន្ធផ្សេងៗទៀតរបស់ខេត្ត ក្រុង

២-មាតិកានៃចំណូលផ្ទាល់ពីសារពើពន្ធសំរាប់ជាគុណប្រយោជន៍របស់ខេត្ត ក្រុងត្រូវបង្កើតឡើងដោយច្បាប់ដោយឡែក ។

៣-មាតិកានៃចំណូលពុំមែនសារពើពន្ធសំរាប់ជាគុណប្រយោជន៍ខេត្ត ក្រុងមានដូចតទៅ :

ក-ចំណូលសំរាប់ទំរង់ការរដ្ឋបាលដែលកើតឡើងដោយសារការប្រើអំណាចរបស់ខេត្ត ក្រុងតាមច្បាប់បញ្ជាក់លើហត្ថលេខា បញ្ជាក់លើលិខិតចម្លងតាមច្បាប់ដើម វិញ្ញាបនប័ត្រដទៃទៀតនិងលិខិតផ្សេងៗ

ខ-ចំណូលសំរាប់ការអនុញ្ញាតរដ្ឋបាល

គ-ចំណូលសំរាប់សេវាកម្មសាធារណៈដែលប្រភេទនិងអត្រារបស់វាទាក់ទងទៅនឹងអត្ថប្រយោជន៍ពិតដែលបានធានាអះអាងដោយខេត្ត ក្រុងចំពោះអ្នកប្រើប្រាស់ ។

ចំណូលទាំងនេះត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនិងតាមយោបល់ឯកភាពរបស់ក្រសួងដែលពាក់ព័ន្ធដែលនឹងត្រូវចងជាតារាងយកចំណូលជាអតិបរមា ។

ជំពូកទី២
ការរៀបចំនិងការអនុម័តថវិការបស់ខេត្ត ក្រុង

មាត្រា ១៨.-

គំរោងថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយអភិបាលខេត្ត ក្រុងទៅតាមនីតិវិធីដែលបានកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

គំរោងថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងត្រូវបញ្ជូនមកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុយ៉ាងយឺតបំផុតត្រឹមថ្ងៃទី ០១ ខែកញ្ញានៃឆ្នាំនីមួយៗដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវកំណត់បង្ហាញដែលវិភាគពីគោលដៅកម្មវិធីនិងចរិតលក្ខណៈនៃថវិកា ព្រមទាំងលិខិតយុត្តិការចាំបាច់ ។

គំរោងថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងទាំងអស់គឺជាកញ្ចប់ថវិកាមួយដែលត្រូវបញ្ជូនមកសុំរដ្ឋសភាពិនិត្យអនុម័តយល់ព្រមក្នុងក្របខ័ណ្ឌថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋនិងត្រូវរក្សានូវតុល្យភាពសេដ្ឋកិច្ចជាមូលដ្ឋាន ។ ការបែងចែកកញ្ចប់ថវិកានេះទៅតាមខេត្ត ក្រុងនីមួយៗត្រូវធ្វើឡើងតាមប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ បន្ទាប់ពីបានទទួលយោបល់ឯកភាពពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ១៩.-

ធនធានដែលបានបំរុងទុករបស់រដ្ឋសំរាប់កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ខេត្ត ក្រុងនិងសំរាប់គំរោងដែលមានលក្ខណៈខេត្ត ក្រុងត្រូវបានផ្ទេរទៅអោយថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងនិងត្រូវចាត់ទុកដូចជាប្រភពធនធាននិងចំណាយផ្ទាល់ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី ៣
ការអនុវត្តនិងបទបញ្ជានៃថវិការបស់ខេត្ត ក្រុង

មាត្រា ២០.-

ថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងអាចកែប្រែបានក្នុងឆ្នាំដោយអនុលោមទៅតាមលក្ខខណ្ឌដូចគ្នាដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ស្តីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ២១.-

ចលនាធនធានផ្ទៃក្នុងថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងត្រូវធ្វើឡើងក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ២២.-

កាលណាការអនុវត្តថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងធ្វើអោយលេចចេញនូវឱនភាពហើយមិនបានដាក់ចេញនូវវិធានការគ្រប់បែបយ៉ាងនោះ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុសំរេចថវិកានោះ តែម្តង ដើម្បីធានានូវតុល្យភាពថវិកាឡើងវិញ ។ តែផ្ទុយទៅវិញ នៅបំណាច់ឆ្នាំនីមួយៗបើថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងមានចំនួនលើសត្រូវតែបង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

មាត្រា ២៣.-

ការអនុវត្តថវិការបស់ខេត្ត ក្រុងស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលអនុវត្តចំពោះថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ ។ កិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុនិងគណនេយ្យត្រូវប្រតិបត្តិទៅតាមវិធានទាំងឡាយមានជាអាទិ៍ ស្តីពីបទបញ្ជាទូទៅនៃគណនេយ្យសាធារណៈ ស្តីពីការបង្កើតការត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុលើការចំណាយថវិការដ្ឋនៅតាមក្រសួង ខេត្ត ក្រុង ក្រុងស្វយ័ត រាជធានីភ្នំពេញនិងអង្គការសាធារណៈរដ្ឋបាល ស្តីពីការគ្រប់គ្រងលទ្ធកម្មសាធារណៈ ។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវចេញប្រកាសដើម្បីកំណត់នូវលក្ខខណ្ឌអនុវត្តនៃវិធានទាំងនេះសំរាប់ខេត្ត ក្រុង។

មុខងារគណនេយ្យរបស់ខេត្ត ក្រុងត្រូវកាន់កាប់ដោយគណនេយ្យករម្នាក់របស់រតនាគារដែលតែងតាំងឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី ៥

ការគ្រប់គ្រងសេវាសាធារណៈរបស់ខេត្ត ក្រុង

មាត្រា ២៤.-

ខេត្ត ក្រុងត្រូវរៀបចំនីតិវិធីគ្រប់គ្រងសេវាសាធារណៈនៅក្នុងមណ្ឌលដែនដីរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២៥.-

បន្ទាប់ពីមានយោបល់ឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុអនុញ្ញាតឱ្យខេត្ត ក្រុងធ្វើអាជីវកម្មផ្ទាល់នូវសេវាសាធារណៈក្រោមរូបភាពជារដ្ឋាករ ឬដកហូតមកវិញនូវការអនុញ្ញាតនោះ ។ ការចាត់តាំងរដ្ឋបាល របបហិរញ្ញវត្ថុនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃរដ្ឋាករត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យតាមសំណើរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ចំណូលនិងចំណាយនៃរដ្ឋាករត្រូវកត់ត្រាបញ្ចូលក្នុងថវិការបស់ខេត្ត ក្រុង ។ គណនេយ្យករខេត្ត ក្រុងត្រូវចុះកិច្ចបញ្ជីកាចំណូលនិងចំណាយទាំងនោះ ដោយអនុលោមទៅតាមបទបញ្ជាជាធរមាន

នៅក្នុងគណនេយ្យរបស់ខេត្ត ក្រុង។ ប៉ុន្តែខេត្ត ក្រុងអាចស្នើឱ្យសេវាសាធារណៈខ្លះដែលធ្វើអាជីវកម្មជារដ្ឋាករមានថវិកាស្វយ័ត ។ កាលបើសេវាសាធារណៈទាំងនេះមិនទាន់ធ្វើអាជីវកម្មជារដ្ឋាករទេ អាចអនុញ្ញាតអោយធ្វើសម្បទាន ។

មាត្រា ២៦.-

ខេត្ត ក្រុងអាចបង្កើតសហគ្រាសសាធារណៈមានលក្ខណៈឧស្សាហកម្មនិងពាណិជ្ជកម្ម សំរាប់គ្រប់គ្រងសេវាសាធារណៈមានលក្ខណៈឧស្សាហកម្មនិងពាណិជ្ជកម្មនៅក្នុងមណ្ឌលដែនដីរបស់ខ្លួន ។ ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃសហគ្រាសសាធារណៈទាំងនោះត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់និងបទបញ្ជាជាធរមាន ។

ជំពូកទី ៦

បុគ្គលិករបស់ខេត្ត ក្រុង

មាត្រា ២៧.-

អភិបាលខេត្ត ក្រុង តែងតាំងបុគ្គលិកខេត្ត ក្រុងក្នុងក្របខ័ណ្ឌថវិការបស់ខេត្ត ក្រុង ទៅតាមការកំណត់នៃលិខិតបទដ្ឋានដែលមានចែងជាធរមាន ក្រៅពីច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០៦ ន.ស. ៩៤ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ។ ប៉ុន្តែបុគ្គលិកទាំងនេះត្រូវតែគោរពកាតព្វកិច្ចដែលតម្រូវចំពោះភ្នាក់ងារសាធារណៈទាំងអស់ ។

ការជ្រើសរើសបុគ្គលិកអោយចូលធ្វើការបានគឺកំរិតត្រឹមបុគ្គលិកប្រភេទ "គ" ឬ "ឃ" ដែលចាំបាច់បំផុត ក្រោយពីបានប្រើប្រាស់ឱ្យអស់លទ្ធភាពនូវមន្ត្រីរាជការដែលមានស្រាប់ ។

ជំពូកទី ៧

បទប្បញ្ញត្តិដោយឡែក

មាត្រា ២៨.-

បែបបទនៃការអនុវត្តច្បាប់នេះត្រូវកំណត់ឡើងដោយអនុក្រឹត្យ ផ្អែកតាមសភាពការណ៍ជាក់ស្តែងរបស់ខេត្ត ក្រុងនីមួយៗ និងដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុទៅតាមការចាំបាច់ ។

ជំពូកទី ៨
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៩.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣០.-

ច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៨
ក្នុងព្រះបរមនាម និង តាមព្រះរាជបញ្ជាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី
ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ .
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១	**នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២**
ហត្ថលេខា	**ហត្ថលេខា**
អ៊ុង ហួត	**ហ៊ុន សែន**

បានជំរាបជូន
ឯកឧត្តមនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១និងសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២
ទេសរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការនីតិសម្បទា និង
អភិវឌ្ឍន៍និងជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
ហត្ថលេខា

គាត ឈន់

លេខ : ៧៤ ចល
ដើម្បីចំលងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០២ ខែមិនា ឆ្នាំ១៩៩៨
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ចាន់